

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ντάγκα ντούγκα, ντάγκα ντούγκα

— Τί ἅγιος ἐορτάζει αὐρίον ;

— Δὲν εἶναι ἅγιος, ἀγία.

— Ποιά ;

— Ἡ ἅγια Διακοίνωσις.

— Νᾶχουμε τὴν εὐχή της.

* *

Ἡ Ἀμέσως ἅμα διεδόθη ἡ ἀφορμή τῶν κωδονοκρουσιῶν, ἑκαστός καὶ ἑκάστη διετέθησαν ἀναλόγως τῆς ἀποχρώσεως εἰς τὴν ἀνῆκον καὶ τῶν διαθέσεων ἐν αἷς διετέλουν. Τὰ πρόσωπα τῶν τρικουπικῶν ἐφαιδρύνθησαν, ὡς νὰ ἦσαν κομμένα καρπούζια κόκκινα· ἡ φάτσαίς τῶν κουμουνδουρικῶν ἐσκυθρόωσαν ὡς πράσιναι τοῦ ἔαρος ἀγκινάραι. Οἱ Ζαῖμι-κοὶ ἐμειδίασαν καὶ εὐφυσολόγουν. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν εἶπεν ὅτι ὁ Τρικούπης θὰ μᾶς φέρῃ ἴσως καὶ τὴν Βίκονα τῆς Εὐαγγελίστρας νὰ μᾶς τὴν γυρίσῃ σ' τὴν πόλιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θαύματος τῆς πολιτικῆς του.

* *

Ἡ διαδήλωσις εἶναι εἶδος ποιήματος, ὅπερ δυνατόν νὰ εἶναι ἐπικόν, ἡ λυρικόν ἢ δραματικόν ἢ τραγικόν. Ἡ διαδήλωσις εἶναι εἶδος ποιήματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τὴν αἰσθητικὴν, δυνατόν νὰ εἶναι ὠραῖον ὡς ὁ Τσάιλ-Χάρολ τοῦ Βύρωνος, δυνατόν νὰ εἶναι ἀσχημον ὡς Συνοδινός. Ἡ διαδήλωσις ἦτο ποίημα τραγικόν ἐπὶ τῆς οἰκουμενικῆς· διαδηλώσεις δραματικαὶ ἦσαν αἱ τῆς Μετοπολιτεύσεως· διαδηλώσεις ὡς ποίημα θρησκευτικὸν αἱ τοῦ Μακράκη.

Ἡ χθесινὴ διαδήλωσις ἦτο καθαρὸν λυρικόν ποίημα, ὅχι στυγνὸν ὡς νὰ τὸ ἔγραψε Παράσχος εἰς τὰς ἀτυχεῖς του ὥρας, ἀλλὰ λυρικὸν ὃ διέθεον γραμμαὶ φαιδρότητος, ὡς νὰ ἦτο μεταξωτὴ ἐσθῆς, ἣν διέσχίζον ζῶναι ῥόδων ἢ ἄλλων ἀνθέων.

* *

Ὡς λαϊκὴ ἐκδήλωσις ἡ χθесινὴ διαδήλωσις ἦτο φυσικωτάτη· διὰ τοῦτο καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς δὲν ἦτο ἐκζητητέον, ἀλλ' ἀβίαστον. Ὅλοι εἴχομεν ἐντὸς τῶν καρδιῶν μας καὶ τι ὅπερ ἐζητοῦμεν νὰ ἐκδηλώσωμεν. Δὲν ἦτο μόνον χαρὰ, τῆς ὁποίας ἡ καλὰ καὶ σώγει ἐκδήλωσις εἶναι ἴδιον ἀδυνάτων χαρακτήρων, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ἥτις ἡ εἶναι ἐξωτερικὴ ἢ δὲν εἶναι.

Ἦτο πολὺ λυπηρὸν ἐντεῦθεν ὅτι αἱ συμβουλαὶ καὶ αἱ ὑποθήκαι τῆς τάδε ἰουνίου ἐκ μέρους τῆς Ἑφημερίδος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας.

* *

Δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν τὸν Δήμαρχόν μας ὅστις ἂν δὲν ξεύρῃ νὰ κάμῃ δρόμους καίπερ μηχανικὸς, οὔτε νὰ μᾶς φέρῃ νερὸ καίπερ ὑδραυλικός, γνωρίζει ὅμως νὰ κάμῃ διαδηλώσεις, λαδῶν μαθήματα ἐκ τῶν πρὸς ἐκλογὴν του γενομένων τοιούτων.

* *

Ἡ διαδήλωσις ἐγεννήθη ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, καὶ ἐκείθεν μετὰ σοβαρότητα καὶ πλῆθος ἐπιταφίου μετέβη ὡς καλὴ χειστιανὴ ἡ διαδήλωσις εἰς τὴν Μητρόπολιν ν' ἀκούσῃ λέγει τὸν Μητροπολίτην κάμνοντα δοξολογίαν καὶ τὸν Φιλήμονα λέγει ἀπαγγέλλοντα τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τῇ ἐσπέρᾳ ἐκείνῃ προσφώνησιν του.

Αἱ μάγκαί, τῆς πρωτεύουσας· οἱ σάτυροι, ἰδόντες τὴν μετὰ τὸν Ἐπιταφίου καὶ Διαδηλώσεως συγγένειαν, ἤρχισαν νὰ ψάλλουν :

— Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

* *

Δύο νεωτερισμοὺς εἰσήγαγε προχθὲς ἡ διαδήλωσις.

Τὰς γυναῖκας.

Τὰς χειροκροτήσεις.

Καὶ ὁμοίᾳζεν ὅλη ἐκείνη ἡ διαδήλωσις «Ἀπόλλωνα» ἢ «Ὀρφέα», ἢ μᾶλλον «Θέατρον Φαλήρου» τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 2 Ἰουλίου φορητὸν, φερόμενον ὅπου καθαρωτέρα ἀτμοσφαῖρα ὅπου λαμπρότεροι ὀφθαλμοὶ ὡς ἄστρα εἰς οὐρανὸν μπαλκονίου.

* *

Αἱ γυναῖκες ἐξέσπασαν τὸν σιδηροῦν δακτύλιον τῶν ἐρωτικῶν διαδηλώσεων καὶ συμμετέσχον καὶ τῶν πολιτικῶν. Πρόδος, πρόδος, πρόδος.

Ὁμάδα γυναικῶν ἠκούσαμεν νὰ λέγῃ :

— Σὲ καλὸ βγῆκαν ἡ κανδήλαις ποῦ κουνιούνητανε.

* *

Ἡ διαδήλωσις ἐνεκα συσσωρεύσεως πλήθους ἐστάθη πρὸ τοῦ Ἀξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Διάλογος :

— Γιατί στάθηκαν ἐδῶ ;

— Νάτα. Νὰ μὴ σταθοῦν μπροστὰ σ' τὸ σπῆτι τῆς Ἀγγλίας ;

Ἐν τῇ πλατεῖᾳ Συντάγματος :

Μία φωνή :

— Ζήτω καὶ τῶν πετωματάδων !

Μία μάγκα :

— Τὸ παράπορό τῆς «Ὠρας» !

Αἱ ὠραῖαι τῆς Πλατείας ἐπὶ τῶν τραπεζιῶν τοῦ Καφε-νεῖου.

Εἰς εὐφροσύνης :

— Τὰ τραπέζια γεμάτα ἀπὸ παγωτά. Ἄμμ ! (Μὲ ὄφρος Grégoire).

* *

Παρὰ τὴν ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ διαδήλωσις διεσπάρθη. Ἡ μέση τῆς ἀκριβῶς ἐχύθη πρὸ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας. Ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ πόδες τῆς ἐνωθέντα ἐτράπησαν πρὸς τὸ Δημαρχεῖον. Αὐτὴ ἡ μέση ἦτο πολὺ βλακώδης μέση, βλακωδεστέρα ἀπὸ τὴν ἀγεωγράφητον μέσην φεσοῦς παραμάνας.

Ἐζητωκραύγασεν ὅσον μποροῦσε ὁ πρέσβυς εὐχαρίστησε ὅσον μποροῦσε καὶ αὐτὸς, ἐν τούτοις οὔτε ἡ μέση ἐφυγεν, οὔτε ὁ κ. Χόρμπετ μποροῦσε νὰ εἰσέλθῃ.

— Μὰ τί περιμένουν ;

— Νὰ τελειώσῃ τὸ βεγγαλικόν ;

— Νὰ μᾶς ρίξῃ παράδες ;

— Νὰ μὴν τοὺς γαργαλίξῃ ἡ μυρωδιὰ τῆς κουζίνας τῆς πρεσβείας ;

Ἐως ὅτου εἰς ψαρὰς μετὰ μισὴ ὥρα ταραμονῆς εἶπεν ἀγγλιστὶ ὅτι ἤλθαμε τὰ παιδιὰ νὰ εὐχαριστήσουμε τὴν πρεσβείαν.

Καὶ ἄλλος ἀστεῖος ἐκαλονύκτησε ἀγγλιστί.

Ἐπὶ τέλους ἐπρεπε νὰ καταβληθοῦν ἀγῶνες νὰ φώναξ-θοῦν ἐπανειλημμένως : ἐμπρός ! ἐμπρός ! ἕως ὅτου ξεκολ-λήσῃ ἡ διαδήλωσις ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν.

Εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐβγαζέ-τὸν 200στὸν του λόγον ὁ κ. Φιλήμων, ἐπιτάφιον καὶ αὐτὸν..... τῆς διαδηλώσεως.